

# TIRANIA ȘTIINȚEI *VERSUS* CREDINȚĂ ÎN VREMEA PANDEMIEI COVID-19

Prof. dr. Vasile ASTĂRĂSTOAE

Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași

Dacă medicina moleculară modernă nu ar fi existat, cu analizele ei genetice, anticorpii și laboratoarele de referință, atunci SARS CoV-2 ar fi cucerit lumea și nimeni nu ar fi observat nimic. Cel mult, în statistici, ar fi apărut că mortalitatea prin infecții respiratorii a crescut în cadrul mortalității generale influențând-o cu aproximativ 2%.

Dar lucrurile au stat altfel. Noul coronavirus a fost identificat și OMS, autorități statale, mass-media, medici interesați și *lobby*-ul farmaceutic au alarmat sistematic lumea de pericolul unei boli amenințătoare și cu scenarii de dezastru. *Panica isterică* s-a dezvoltat în societăți puternic secularizate (pragmatice, materialiste) în care speranța a fost doar în *noul idol* – știința (care însă nu a găsit o soluție până în prezent). Modul agresiv, intolerant în care s-a interzis altora viața religioasă nu se bazează pe adevăr, ci pe *teroarea în fața bolii și a morții*. Aceasta deși în decursul istoriei *mitologiile și marile religii* mereu au avut un punct comun: *viața nu se sfârșește odată cu moartea trupului, ci ea continuă (bineînțeles sub altă formă) și după acest moment*. Doar *materialiștii* consideră că suntem o *simplă formă de existență a materiei* care după moarte revine la starea de atomi și molecule.

Noul coronavirus s-a răspândit rapid în întreaga lume, provocând o criză majoră în sănătate, dar și o criză economico-socială, culturală și spirituală. Închiderea frontierelor, limitarea sau suspendarea drepturilor civile, declararea stării de urgență, suspendarea legăturilor aeriene și maritime sunt măsuri luate de majoritatea statelor. *Viața socială* s-a mutat în lumile digitale. Lucru deosebit de periculos este acela că măsurile de combatere a coronei merg mână în mână cu *abolirea fără precedent a libertăților democratice*.

Explicația acestor derapaje stă în *fragilitatea nevrotică* a omului contemporan, agnostic sau ateu, care duce la o adevărată *psihopatologie determinată de frică*. Educat într-un climat de siguranță dat de avansul tehnologic, atunci când s-a aflat în fața unui nou dușman pentru care nu era pregătit, omul contemporan, agnostic sau ateu, a ales *să fugă și să se izoleze social*. Lumea a uitat de solidaritate, *s-a atomizat și s-a baricadat* pentru a lupta împotriva pandemiei. Aceste măsuri înseamnă de fapt *tirania științei*. Știința „oficială” care încearcă să se impună prin intermediul statului. Știința care necontrolată devine o armă seculară, un crez care este asumat prin amenzi și închisoare, care este proclamat ca adevăr nu în predici, ci în legi și statute, și care este răspândit nu de pelerini, ci de politicieni și polițiști. Problema științei oficiale este aceea că ea devine treptat tot mai oficială, în timp ce devine tot mai puțin științifică. Dacă oame-nii cărora le pasă de adevărurile tradiționale încearcă să obiecteze, ei sunt îngrădiți, cenzurați, discreditați sau marginalizați.

În multe țări (inclusiv România), folosind argumentele științei „oficiale”, credincioșilor li s-a interzis accesul în lăcașurile de cult. Pentru prima oară de la *Decretul lui Constantin cel Mare, creștinii nu au putut participa la slujbe religioase*. Iacobinii, bolșevicii, ISIS au încercat, dar nu au reușit acest lucru (slujbele se țineau în clandestinitate). Specialiștii idolatri au reușit. Până în prezent nici un focar comunitar de Covid-19 *nu a plecat din biserici* sau de la lingurița de la Sfânta Împărtășanie (spre disperarea mass-mediei *progresiste* și isterice). Au fost doar preoți infectați. Marea majoritate a focarelor au fost cantonate în *spitale și așezăminte de bătrâni instituționalizați*. De ce în loc să restricționeze accesul în biserici, specialiștii nu și-au axat eforturile pentru a preveni apariția bolii în acele locuri?

Pentru un credincios, *nevoile spirituale fac parte din necesitățile de bază*. Numai așa el se împlinește. Mircea Eliade spunea într-un interviu: „Sacru este un element esențial al condiției umane. Omul s-a constituit așa cum este; modul său de a fi în lume este de a fi religios, adică de a avea experiența sacralului. Deschiderea spre sacru îl face pe *homo-religiosus* capabil de a se cunoaște și de a cunoaște lumea. Această dublă cunoaștere îl face un om total pentru că omul religios este însetat de a fi”. Cât timp s-a permis deplasa-re și accesul în piețe agro-alimentare, magazine, farmacii etc., atunci interzicerea accesului în biserici nu mai are nici un temei logic moral și legal. Gestionarea pandemiei Covid-19 a demonstrat pericolul „secularizării științifice”.

Știința autentică nu este în antagonism cu religia. Știința autentică și religia sunt în realitate complementare. Într-o astfel de viziune, religia, credința dau sens divin și motivații umane științei, iar știința purifică credința de superstiții. Cercetarea infinitului macro și micro cosmic prin știință trebuie să aducă rezultatele cunoașterii la sensul lor spiritual. *Credința dă sens și motivație științei, iar știința contribuie la fundamentarea interpretativă a dogmelor.* Religia devine puntea de legătură între morala teologică și cea pozitiv-rațională, iar știința dă moralei modul uman de a ști. Nu trebuie să uităm că religia constituie o formă de eliberare a omului din captivitatea sa cosmică gregară și personală. *Ea are o puternică funcție socializatoare, deoarece pune divinitatea la originea oricărei valori umane și, de aceea, orice sistem filozofic este mai simplist decât o religie (Emil Cioran).*

Antropologia religioasă ne arată că omul creează grație iubirii. În religia creștină, modelul universal de iubire, a lui Iisus, a realizat saltul omenirii de la răzbunare și ură (legea Talionului) la iertare și iubire. Astfel, prin credința religioasă se face trecerea de la finit la infinit. Fără Dumnezeu, omul va domina lumea prin știință, dar nu se va putea domina pe el însuși. Dumnezeu a dat omului continuitatea creației și, totodată, sensul ei. Cunoașterea este inevitabilă, dar omul trebuie să-i dea un sens uman, deoarece inteligența fără sens nu înseamnă decât neant. În plus, pentru creștini, religia aduce curaj și speranță.

„Creștinul adevărat este om al Învierii. Chiar dacă el este martorul a tot felul de suferințe, epidemii, tulburări care au loc în lume sau în propria viață și familie, el nu este copleșit întru totul de acestea. În același timp, creștinul nu are o atitudine pasivă, resemnată în fața tragediilor lumii. El se luptă împotriva lor, caută să le îndepărteze, să aducă mângâiere semenilor săi cuprinși de grele încercări. Teama lui cea mai mare este să nu cadă în disperare” (IPS Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, *Pastorală de Sfânta Înviere – 2020*).

Gestionarea pandemiei Covid-19 ne-a adus într-o bifurcație a unui labirint. Avem de ales între *dictatura politico-medicală* care ne limitează drepturile civile și *democrație întregită de credință*. După pandemie, lumea, probabil, nu va fi la fel ca înainte. Ca orice criză, criza covid va determina schimbări importante. Este cu atât mai important să menținem drepturile omului, libertatea de exprimare ca nucleu al democrației și, mai ales, credința. Pentru continuitatea civilizației umane, știința și religia trebuie să se reîntâlnească.